

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 26. októbra 2005*

Vo veci T-124/04,

Jamal Ouariachi, bydliskom v Rabate (Maroko), v zastúpení: F. Blanmailland a C. Verbrouck, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Dintilhac a G. Boudot, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je žaloba smerujúca k náhrade ujmy údajne spôsobenej žalobcovi v dôsledku údajného protiprávneho konania zamestnanca delegácie Komisie v Chartúme (Sudán),

* Jazyk konania: francúzština.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil toto

Uznesenie

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobca, marocký a španielsky štátny príslušník, a pani R., francúzska štátna príslušníčka, žijúci v rozhodnej dobe so svojimi dvoma deťmi, tiež francúzskymi štátnymi príslušníkmi, v Rabate (Maroko) sa 31. januára 2000 rozviedli. Podľa rozsudku o rozvode bola starostlivosť o deti zverená pani R., žalobcovi však bolo priznané právo styku s deťmi.
- 2 Pán C. je úradníkom Spoločenstva a vykonáva svoju funkciu v Komisii. Od 8. augusta 2000 do 16. mája 2004 bol vedúcim administratívy delegácie Komisie v Chartúme (Sudán) (ďalej len „delegácia“). Vedúcim delegácie a nadriadeným pána C. bol pán M. Keďže páni C. a M. boli v rozhodnej dobe jedinými úradníkmi pridelenými k uvedenej delegácii, prvý bol oprávnený zastupovať druhého v prípade, že by posledný spomínaný nebol k dispozícii, predovšetkým pre služobné povinnosti administratívnej povahy.

- 3 V dobe, kedy pán C. pôsobil v delegácii, si priať, aby za ním prišla jeho nová družka pani R. Pri tejto príležitosti delegácia zaslala sudánskemu ministerstvu zahraničných vecí „štandardnú verbálnu nótu“ z 28. mája 2002 podpísanú pánom M., aby podporila žiadosť pani R. o krátkodobé turistické vízum pre ňu samotnú a jej deti.

- 4 Príslušné sudánske orgány rozhodli o vydaní turistického víza pre pani R. a jej dve deti, ktoré 20. júna 2002 opustili marocké územie a prišli do Chartúmu.

- 5 Keďže sa blížilo uplynutie doby platnosti turistického víza, pani R. začala konanie smerujúce k získaniu povolenia na pobyt v Sudáne. Táto žiadosť bola tiež predmetom „verbálnej nóty“ zaslanej delegáciou sudánskemu ministerstvu zahraničných vecí. Táto „verbálna nóta“ bola z dôvodu neprítomnosti vedúceho delegácie podpísaná pánom C.

- 6 Príslušné sudánske úrady rozhodli o vydaní povolenia na pobyt pre pani R., ako aj pre jej dve deti.

- 7 V priebehu školského roka 2002/2003 obidve deti žalobcu a pani R. navštevovali francúzsku školu v Chartúme.

- 8 Rozsudkom cour d'appel v Rabate z 3. novembra 2003 bola pani R. zbavená starostlivosti o svoje deti, ktoré boli zverené žalobcovi.

- 9 Medzitým pani R. a jej dve deti opustili sudánske územie, aby odišli do Belgicka. V priebehu školského roka 2003/2004 teda deti pokračovali v školskej dochádzke v škole v Ethe (Belgicko).
- 10 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. februára 2004 podal žalobca žalobu smerujúcu k náhrade údajnej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku údajného protiprávneho konania pána C. pri výkone jeho funkcie v delegácii (vec T-82/04, Ouariachi/Komisia). V dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu bola vec T-82/04 uznesením predsedu druhej komory Súdu prvého stupňa z 1. apríla 2004 vymazaná z registra Súdu prvého stupňa.
- 11 Žalobca v rámci svojich snáh o obnovenie styku so svojimi deťmi a o výkon rozsudku cour d'appel v Rabate podal niekoľko žalôb na príslušné belgické súdy. Cour d'appel v Liège (Belgicko) preto dvoma rozsudkami vydanými 6. mája 2004 predbežne nariadil vrátenie detí žalobcovi do Maroka.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 12 Za týchto podmienok návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. apríla 2004 žalobca podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 13 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. júna 2004 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobca predložil svoje pripomienky k tejto námietke 25. augusta 2005.

14 V žalobe a vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- v prípade potreby najskôr nariadil všetky spôsoby dokazovania umožňujúce preukázať existenciu „falšovania“, ktorého sa dopustil pán C., aby umožnil „únos“ detí, a predovšetkým:
 - osobné dostavenie sa pána C. na pojednávanie,
 - žiadosť o poskytnutie informácií od delegácie,
 - žiadosť o predloženie spisu, ktorý pani R. doručila na konzulát Sudánskej republiky v Rabate na účely získania víz pre ňu samotnú a jej deti,
- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zaviazal Komisiu, aby mu nahradila paušálnu škodu v celkovej výške 150 000 eur z dôvodu náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

15 Komisia vo svojej námietke neprípustnosti navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako zjavne nedôvodnú a neprípustnú alebo rozhodol, že Súd prvého stupňa nie je v tomto prípade príslušný,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 16 Podľa článku 111 rokovacieho poriadku Súd prvého stupňa môže, ak návrhu zjavne chýba akýkoľvek právny základ, rozhodnúť bez ďalšieho konania odôvodneným uznesením. V prejednávanom prípade považuje Súd prvého stupňa prejednávanú vec za dostatočne objasnenú písomnosťami v spise, a preto sa na základe tohto článku rozhodol nepokračovať v konaní.
- 17 Podľa článku 288 druhého odseku ES v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstvo v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, nahradí akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.
- 18 Je namieste zdôrazniť, že v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti Zmluva podrobuje Spoločenstvo vlastnej právnej úprave Spoločenstva, podľa ktorej sa škody spôsobené jeho orgánmi a jeho zamestnancami pri výkone ich funkcií majú nahradiť podľa jednotnej úpravy náhrady škôd. Zmluva zabezpečuje jednotné použitie tohto pravidla a autonómiu orgánov Spoločenstva tým, že spory v tejto oblasti patria do

príslušnosti súdu Spoločenstva. Článok 288 ES tým, že uvádza jednak škody spôsobené orgánmi a jednak škody, ktoré sú spôsobené zamestnancami Spoločenstva, naznačuje, že Spoločenstvo je zodpovedné iba za tie konania svojich zamestnancov, ktoré na základe vnútorného a priameho vzťahu vyplývajú z úloh zverených orgánom. Vzhľadom na zvláštny charakter tohto právneho režimu teda nie je dovolené rozširovať ho na konania uskutočnené mimo takto uvedených prípadov (rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 1969, Sayag, 9/69, Zb. s. 329, body 5 až 8).

- 19 V prejednávanej veci žalobca na podporu svojho návrhu na náhradu škody v žalobe uviedol prvý žalobný dôvod vychádzajúci z toho, že pán C. 28. mája 2002 spísal a zaslal sudánskemu ministerstvu zahraničných vecí „štandardnú verbálnu nótu“ (pozri bod 3 vyššie), v nadväznosti na ktorú príslušné sudánske orgány vydali pani R. a jej dvom deťom turistické víza.
- 20 Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti však žalobca upresnil, že nespochybňuje vyššie uvedenú „verbálnu nótu“, ktorá bola mimochodom podpísaná vedúcim delegácie pánom M., ale druhú „verbálnu nótu“ zaslanú delegáciou na žiadosť pani R. sudánskemu ministerstvu zahraničných vecí pred rozhodnutím sudánskych orgánov o vydaní povolenia na pobyt pre ňu a jej dve deti (pozri body 5 a 6 vyššie). Dotknutá nóta, ktorá bola v neprítomnosti vedúceho delegácie podpísaná pánom C., bola nepravdivým dokladom umožňujúcim pani R. a jej deťom usadiť sa v Sudáne bez súhlasu žalobcu. Pán C. tak bol spolupáchatelom „medzinárodného únosu detí“, a dopustil sa nedovoleného konania spôsobilého založiť zodpovednosť Spoločenstva.
- 21 Tento žalobný dôvod nemožno prijať.

- 22 Z tohto hľadiska je potrebné podotknúť, ako mimochodom uvádza Komisia, že dotknutá „verbálna nóta“ je iba praxou uplatňovanou predovšetkým v tretích krajinách, v ktorých sa vyskytujú určité administratívne a aplikačné ťažkosti v prípade, že si zamestnanec delegácie Komisie v týchto štátoch praje, aby za ním prišli jeho blízki. S prihliadnutím na tieto skutočnosti, ktoré mimochodom neboli žalobcom popreté, nemôže byť spísanie dotknutej „verbálnej nóty“ považované za konanie nevyhnutne vyplývajúce z úloh zverených orgánom, v tomto prípade zverených delegácii, v zmysle judikatúry už citovanej v bode 18 vyššie.
- 23 V dôsledku toho sa nemožno domnievať, že pán C. vykonával svoju funkciu v zmysle článku 288 druhého odseku ES, keď podpísal vyššie uvedenú „verbálnu nótu“.
- 24 Aj keby tomu tak v tomto prípade bolo, je nutné konštatovať, že priama príčinná súvislosť medzi inkriminovaným konaním a údajnou škodou zjavne neexistuje.
- 25 Z tohto pohľadu je namieste pripomenúť, že príčinná súvislosť vyžadovaná článkom 288 druhým odsekom EŠ predpokladá, že existuje priama príčinná súvislosť medzi inkriminovaným konaním Spoločenstva a uplatňovanou škodou, teda že škoda vyplýva priamo z uvedeného konania (rozsudky Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, Dumortier frères a i./Rada, 64/76 a 113/76, 167/78 a 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21, a z 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur a Factortame, C-46/93 a C-48/93, Zb. s. I-1029, bod 51; rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, International Procurement Services/Komisia, T-175/94, Zb. s. II-729, bod 55, a z 17. decembra 2003, DLD Trading/Rada, T-146/01, Zb. s. II-6005, bod 72). Je na žalobcovi, aby preukázal takýto priamy vzťah (rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, Blackspur a i./Rada a Komisia, T-168/94, Zb. s. II-2627, bod 40).

- 26 V prejednávanej veci rozhodnutie príslušných sudánskych orgánov o vydaní povolenia na pobyt na žiadosť pani R. pre ňu a jej deti umožnilo posledným uvedeným usadiť sa v Sudáne. Nóta, ktorú delegácia pri tejto príležitosti zaslala sudánskemu ministerstvu zahraničných vecí, mala iba podporiť žiadosť dotknutej osoby a urýchliť vybavenie jej správneho spisu v rámci vyššie uvedenej praxe. Nemôže byť prirovnávaná k príkazu príslušným sudánskym orgánom, ktoré zostali pri rozhodovaní o vydaní či nevydaní povolenia na pobyt na základe príslušnej vnútroštátnej úpravy úplne slobodné.
- 27 Z toho vyplýva, že žalobca v každom prípade nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uplatňovanou škodou.
- 28 Žalobca sa na podporu svojej žaloby tiež dovoláva druhého žalobného dôvodu vychádzajúceho z toho, že si pán C. neoprávnene prisvojil jeho totožnosť, keď pripojil svoj vlastný podpis vedľa podpisu pani R. v rubrike školských správ vyhradených rodičom, ktoré vydávali francúzska škola v Chartúme a belgická škola v Ethe navštevovanými týmito dvoma deťmi. Pán C. však nemal žiadnu rodičovskú väzbu k deťom a nemal žiadne oprávnenie od žalobcu, aby za neho uvedené dokumenty podpísal. Totožnosť žalobcu ako otca bola teda týmto konaním, ktorého sa pán C. úmyselne dopustil, aby mu poškodil, popretá.
- 29 Z tohto hľadiska stačí podotknúť, že konanie vytýkané pánovi C. je zjavne bez akéhokoľvek vzťahu k výkonu funkcie posledného uvedeného. Nie je teda spôsobilé založiť zodpovednosť Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES.

- 30 Samotné tvrdenie žalobcu týkajúce sa nutnosti, aby Súd prvého stupňa stanovil v prejednávacom prípade zodpovednosť Spoločenstva z dôvodu údajnej ťažkosti konať proti pánovi C. súdnou cestou, požívajúcemu imunitu, nemôže vyvrátiť záver uvedený v predchádzajúcom bode. V prípade potreby má žalobca možnosť požiadať o zbavenie imunity pána C.
- 31 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako zjavne nedôvodný.
- 32 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy musí byť žaloba v plnom rozsahu zamietnutá ako zjavne nedôvodná bez toho, aby bolo nutné rozhodnúť o námietke neprípustnosti vznesenej Komisiou, či nariadiť dokazovanie alebo prijať opatrenia na zabezpečenie priebehu konania navrhované žalobcom.

O trovách

- 33 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zmieta ako zjavne nedôvodná.**
- 2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.**

V Luxemburgu 26. októbra 2005

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

M. Vilaras